

“With a Wave of His Hand”

Sources: DBS Torah CD-Rom Library; Bar Ilan Responsa Proj; Otzar Hachochma; Mechon-Mamre.org; Chabad.org

Source #1a) Sefer Shmos Ch. 15

(א) אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: (ב) עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמְנָהוּ:

1. Then Moses and the children of Israel sang this song to the Lord, and they spoke, saying, I will sing to the Lord, for very exalted is He; a horse and its rider He cast into the sea. 2. The Eternal's strength and His vengeance were my salvation; **this is my God, and I will make Him a habitation, the God of my father, and I will ascribe to Him exaltation.**

1b) Rashi

זֶה אֱלֹהֵי - בכבודו נגלה עליהם והיו מראין אותו באצבע ראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים: וְאֲנוּהוּ - אונקלוס תרגם לשון נוח (ישעיה לג) נוח שאנן (שם סה) לנוח צאן ד'א ואנוהו לשון נוי אספר נוי ושבחו לבאי עולם כגון מה דודך מדוד דודי צח ואדום וכל הענין:

This is my God. He revealed Himself in His glory to them [the Israelites], and they pointed at Him with their finger [as denoted by זֶה, this]. By the sea, [even] a maidservant perceived what prophets did not perceive. — [from Mechilta] **and I will make Him a habitation.** Heb. וְאֲנוּהוּ. Onkelos rendered it as an expression of habitation (בְּנוֹה) [as in the following phrases]: “a tranquil dwelling (בְּנוֹה) (Isa. 33:20); “a sheepfold (בְּנוֹה) (Isa. 65:10). Another explanation: וְאֲנוּהוּ is an expression of beauty (בו). [Thus the phrase means] I will tell of His beauty and His praise to those who enter the world, such as: [When Israel is asked:] "How is your beloved more than another beloved...? [Israel will say] My beloved is white and ruddy..." and the entire section [of Song of Songs] (Song of Songs 5:9, 10). — [from Mechilta]

1c) Ramban/Nachmanides

בְּיִרְדֵי הַיָּם, שֶׁאָמְרוּ “זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ” רָאִתָּה שֶׁפַּחַת עַל הַיָּם מִה שֶׁלֹּא רָאָה יְחִזְקֵאל הַנְּבִיא, זְכוּת לָהֶם בְּעַת הַנִּסְיָן הַגָּדוֹל שֶׁהֵאֱמִינוּ בָּהּ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ

Regarding those who descended into the sea, who said “This is my G-d and I will make Him a habitation” - By the sea, [even] a maidservant perceived what Yechezkel the prophet did not perceive. **This is what they merited at the time of the great miracle – ie that they believed in Hashem and Moshe His servant.**

-- **Rabbeinu Bachaye:** *The Torah teaches us that Miriam the prophetess was also praising the Shechina, with all the women accompanying her, while she sang the song just as Moshe and the Children of Israel did.*

Source #2a) Shmos. Ch. 3

(ז) וַיֹּאמֶר ה' רָאִה רְאִיתִי אֶת עֲנֵי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת צַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי יִדְעֵתִי אֶת מַכְאֲבָיו: (ח) וַאֲרִד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ הַהִוא אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וְרוּחָבָה אֶל אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַיְבוּסִי:

7. And the Lord said, "I have surely seen the affliction of My people who are in Egypt, and I have heard their cry because of their slave drivers, for I know their pains. **8. I have descended to rescue them from the hand[s] of the Egyptians and to bring them up from that land, to a good and spacious land, to a land flowing with milk and honey,** to the place of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivvites, and the Jebusites

2b) Midrash Shmos Rabba 15:5

(ה).... אמר רבי שמעון גדולה חיבתן של ישראל שנגלה הקב"ה במקום עבודת כוכבים ובמקום טנופת ובמקום טומאה בשביל לגאלן משל לכהן שנפלה תרומתו לבית הקברות ואומר מה אעשה לטמא את עצמי אי אפשר ולהניח תרומתי א"א מוטב לי לטמא את עצמי פעם אחת וחוזר ומטהר ולא אאבד את תרומתי" -- כך אבותינו היו תרומתו של הקב"ה שנאמר (ירמיה ב) קדש ישראל לה' וגו' היו בין הקברות שנאמר (שמות יב) כי אין בית אשר אין שם מת ואומר (במדבר לג) ומצרים מקברים אמר הקב"ה היאך אני גואלן להניחן א"א מוטב לירד ולהצילן שנאמר (שמות ג) וארד להצילו מיד מצרים ...

Rabbi Shimon said, "Great is the love of Israel – so much so, that the Holy One Blessed be He revealed Himself in a place of Idolatry, filth, and impurity in order to redeem them. This can be compared to a Cohen whose Terumah fell into a cemetery. He said to himself: "What should I do? To make myself impure is impossible, but to leave my Terumah there is equally unacceptable. I would rather expose myself to impurity once and then purify Myself, but not lose my Terumah." So, too, our forefathers were the Terumah of the Holy One, Blessed be He, as it says (Yirmiyah Ch. 2) "Israel is Holy unto Hashem". They were amongst the graves, as it says (Shmos Ch. 12) "Because there was no home where there wasn't a corpse"...Said the Holy One Blessed be He: "How can I redeem them? To leave them is impossible. I would rather descend and save them" – as it says . **I have descended to rescue them from the hand[s] of the Egyptians and to bring them up from that land "...**

2c) Commentary of the Ohr HaChayim on Shmos Ch. 3

...טעם אומרו "וארד", כי לפי ערך "גדולת אל עליון" אינו מכבודו לעשות כל הנעשה, שיבואו דבריו לאדם נבל כפרעה, ולומר אליו דברים משמו. ומה גם כשמגיע למדרגת מין עד הגיעו לומר מי ה' ח'ו... **הסכים על מיעוט כבודו כביכול, לצד הצלת ישראל** ...

The reason he said, "I have descended" – is that: according to the "Greatness of the Lofty G-d, it is not keeping within His honor to do all He did, ie to have His words conveyed to a disgusting person such as Pharaoh, to say things to him in His name, to the point where Pharaoh became a denier, saying 'Who is Hashem?' G-d forbid... Hashem agreed to waive His honor, so to speak, in order to save Israel...

Source #3a) Shnei Luchos HaBris ("Shlah") quoting the well-known midrash

(..פרשה ו' פסקא ד) גבי (בשלח יד' כט) והמים היו לחומה, אל תקרי חומה אלא חימה ומקטרגים מפני מה אלו נצולים ואלו נטבעים הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודת זרה כו'...

The water formed a wall – don't read it as wall ("Choma") but rather "Cheyma" (anger) there were challenges – "Why are these being saved whilst the others drown? Both groups are idolaters..."

3b) R. Moshe Sternbach, Moa'dim U'zmanim Hashalem

וזהו דקאמר בעל הגדה עבדים היינו לפרעה במצרים והיינו עבד בגוף כמשמעו, וגם בגפש משועבדים היינו לפרעה שצעק מי אלקים שאשמע בקולו במצרים, ולישראל אז אמונה שכלית ולא עמדה להם בשעת נסיון שירדו למ"ט שערי טומאה, עד שמלאכי מרום צעקו הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז מה נשתנו אלו מאלו, אבל הקב"ה הוציא אותנו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה, והיינו שראינו אותו בגלגל כששינה דרכי הטבע, והאמונה אצלינו מאז בחוש וכבן לאב, זהו לבד

The Jews were also spiritually enslaved in Egypt, to Pharaoh who shouted, "Who is Hashem that I should listen to his voice?" Israel at the time had an intellectual belief which did not serve them well when they were tested – *since they had descended to the 49th level of impurity, to the point where the celestial angels cried out, "These are idolaters just like these.. How do they differ?"* **But the Holy One, Blessed be He took them out of there with a strong hand and an outstretched arm – namely, that we saw Him when He Altered nature, at which point our belief changed from intellectual to experiential and sensory..**

Source #4a) Talmud Shabbos 118b

אמר רבי יוסי, יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום. איני, והאמר מר, הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף. כי קאמרינן בפסוקי דזמרא.

Rabbi Yosi proclaimed: "May my portion be with those who complete the Hallel every day!" Is it so? Did Mar not say, "One who recites Hallel daily has cursed and blasphemed G-d?" – (R. Yosi) was referring to Pesukei D'Zimra.

- What's so terrible about saying Hallel daily?
- How does answering that the reference was to Pesukei D'zimra resolve the problem?

What is the essence of Pesukei D'zimra?

4b) Rashi: שני מזמורים של הלולים הללו את ה' מן השמים הללו אל בקדשו:

4c) Tehillim - Chapter 148

הללויה. הללו את ה' מן השמים. הללוהו במרומים :
הללוהו כל מלאכיו. הללוהו כל צבאיו :
הללוהו שמש וירח. הללוהו כל כוכבי אור :
הללוהו שמי השמים. והמים אשר מעל השמים :
יהללו את שם ה'. כי הוא צוה ונבראו :
ויעמידם לעד לעולם. חק נתן ולא יעבור :
הללו את ה' מן הארץ. תנינים וכל תהמות :
אש ובדל שגל וקיטור. רוח סערה עשה דברו :
ההרים וכל גבעות. עץ פרי וכל ארזים :
החיה וכל בהמה. רמש וצפור כנף :
מלכי ארץ וכל לאמים. שרים וכל שפטי ארץ :
בחורים וגם בתולות. זקנים עם נערים :
יהללו את שם ה'. כי נשגב שמו לבדו. הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו. תהלה לכל חסידיו. לבני ישראל עם קרבו. הללויה :

- 1. Hallelujah! Praise the Lord from the heavens, praise Him in the heights.**
2. Praise Him, all His angels; praise Him, all His hosts.
3. Praise Him, sun and moon; praise Him, all stars of the night.
4. Praise Him, highest heavens and the water that is above the heavens.
- 5. They shall praise the name of the Lord, for He commanded and they were created.**
- 6. And He set them up to eternity, yea forever, He issued a decree, which will not change.**
- 7. Praise the Lord from the earth, sea monsters and all deeps.**

8. Fire and hail, snow and vapor, a storm wind, performing His word.

9. The mountains and all the hills, fruit trees and all cedars.

10. Beasts and all cattle, creeping things and winged fowl.

11. Kings of the earth and all kingdoms, princes and all judges of the earth.

12. Youths and also maidens, old men with young boys,

13. Will praise the name of the Lord, for His name alone is powerful; His splendor is on earth and heaven.

14. He raised up a horn for His people, praise to all His pious ones, to the children of Israel, the people close to Him. Hallelujah!

Source #5a) Berachos 4b

(ח) אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (בר) וְאָמַר רַבִּי אַבִּינָא, כָּל הָאוֹמֵר, (תהלים קמה) "תהלה לְדָוִד" שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא. מֵאִי טַעְמָא? אֵילִימָא מִשּׁוּם (דכתיב ביה אלפא) [דְּאִתְיָא בְּאַלְפָּא] בֵּיתָא. לִימָא, "אַשְׁרֵי תַמִּימֵי דְרַךְ" דְּאִתְיָא בְּתַמְנֵינָא אַפִּי? אֶלָּא מִשּׁוּם דְּכִתְיִב בֵּיהּ, (שם) "פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן", לִימָא, "הַלֵּל הַגְּדוֹל" דְּכִתְיִב בֵּיהּ, (שם קלו) "נִתַּן לָחֶם לְכָל בְּשָׂר" אֶלָּא מִשּׁוּם דְּאִית בֵּיהּ תַרְתִּי.

R. Elazar in the name of R. Avina said, "Anyone who recites "Tehilah L'David thrice daily, is promised to receive Olam HaBah." Why? If you propose that it contains the Aleph-Beit format, then he should instead recited, "Ashrei Temimei Derech" – which has this pattern repeated 8-fold. Rather, because it contains the verse, "He opens up His hand and satiates all creatures according to their needs." - But this could be accomplished by reciting "the Great Hallel" – which states, "He gives bread to all flesh"! – Rather, because Tehilah L'David has both (the Aleph Beit pattern and because it refers to Hashem's providing of physical needs.)

5b) Tehillah L'David – Tehillim Ch. 145

(ג) מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
דָּוָר וְדָוָר:
(יד) סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפְּפוּיִם:
(טו) עֵינֵי כָל אֱלֹהִים שֶׁשָּׁבְרוּ וְאִתְּהָ נִתַּן לָהֶם אֶת
אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
(טז) פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן:
(יז) צַדִּיק ה' בְּכָל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
(יח) קְרוֹב ה' לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאַמְתּוֹ:
(יט) רְצוֹן יִרְאֵוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם:
(כ) שׁוֹמֵר ה' אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד:
(כא) תְּהַלֵּת ה' יִדְבַּר פִּי וּיְבַרְךָ כָּל בְּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

א) תהלה לְדָוִד אַרְוֵמֵן אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
ב) בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךְ וְאַהֲלֵלָהּ שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
ג) גְּדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
ד) דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרַתְךָ יִגִּידוּ:
ה) הָדָר כְּבוֹד הוֹדֵךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
ו) וְעֵזוֹ נִזְרָאֶתֶיךָ יֵאמְרוּ < וְגִדּוּלְתֶיךָ > וְגִדּוּלְתֶיךָ
אֲסַפְרֶנָּה:
ז) זָכָר רַב טוֹבְךָ יִבְעִיעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
ח) חֲנוּן וְרַחוּם ה' אֲרַךְ אַפִּים וְגִדְל חֶסֶד:
ט) טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
י) יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
יא) כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ:
יב) לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ וְכְבוֹד הָדָר
מַלְכוּתוֹ

1. A praise of David. I shall exalt You, my God the King, and I shall bless Your name forever and ever. 2. Every day I shall bless You, and I shall praise Your name forever and ever. 3. The Lord is great and very much praised, and His greatness cannot be searched. 4. Generation to generation will praise Your works, and they will recite Your mighty deeds. 5. Of the majesty of the glory of Your splendor and the words of Your wonders I shall speak. 6. And the strength of Your awesome deeds they will tell, and Your greatness I shall sing. 7. Of the remembrance of Your abundant goodness they will speak, and of Your righteousness they will sing. 8. The Lord is gracious and compassionate, slow to anger and of great kindness. 9. The Lord is good to all, and His mercies are on all His works. 10. All Your works will thank You, O Lord, and Your pious ones will bless You. 11. They will tell the glory of Your kingdom, and they will speak of Your might. 12. To make known to the children of men His mighty deeds and the glory of the majesty of His kingdom. 13. Your kingdom is a kingdom of all times, and Your ruling is in every generation. 14. The Lord supports all those who fall and straightens all who are bent down. **15. Everyone's eyes look to You with hope, and You give them their food in its time. 16. You open Your hand and satisfy every living thing [with] its desire.** 17. The Lord is righteous in all His ways and kind in all His deeds. 18. The Lord is near to all who call Him, to all who call Him with sincerity. 19. He does the will of those who fear Him, and He hears their cry and saves them. 20. The Lord guards all who love Him, and He destroys all the wicked. 21. My mouth will speak the praise of the Lord, and all flesh will bless His holy name forever and ever.

Source #6a) Vayikra, Ch. 26

ג אִם-בְּחֻקֹתַי תִּלְכוּ; וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, וְעָשִׂיתֶם אֹתָם. ד. וְנָתַתִּי גֶשֶׁמִּיכֶם. בְּעֵתָם; וְנָתַתְּהָ הָאָרֶץ יְבוּלָהּ, וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיּוֹ. ה. וְהַשִּׁיג לְכֶם דִּישׁ אֶת-בְּצִיר, וּבְצִיר יִשָּׂיג אֶת-זֶרַע; וְאֶכְלֶתֶם לַחֲמֻכְם לְשֶׁבַע, וַיִּשְׁבְּתֶם לְבֶטַח בְּאֲרָצְכֶם. ו. וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ, וַיִּשְׁכַּבְתֶּם וַאֲיִן מִחֲרִיד; וְהִשְׁבַּתִּי חֲנִיָּה רָעָה, מִן-הָאָרֶץ, וְחָרַב, לֹא-תַעֲבֹר בְּאֲרָצְכֶם.

3. If you follow My statutes and observe My commandments and perform them, 4. I will give your rains in their time, the Land will yield its produce, and the tree of the field will give forth its fruit. 5. Your threshing will last until the vintage, and the vintage will last until the sowing; you will eat your food to satiety, and you will live in security in your land.

6b) Rabbi Meir Simcha of Dvinsk – the “Meshech Chochmah”

ונתתי גשמיכם בעתם - בלילי שבתות כו' להודיע כמה חטא גורם שנאמר כו' וחטאתיכם מנעו הטוב (תו"כ ג). הענין דההנהג הנסייית היא אינה תכליתית, שהשם ברא העולם שתתנהג באופן הטבע, אשר היא בת אלקים (לשון מדה, יחזקאל מה, י) וכול תכיל, שמדתה יכול להיות באופן ברכה נפרצה ואושר מרובה עד בלי די, רק באופן שאם יכיר האדם כי היא איננה רק השגחה פרטיית על כל פרט, והטבע הוא רק נסים רצופים, אשר מתרגל עין הרואה, וכאשר ילך האדם בדרכי השם במישור גם באופן טבעי יוכל להתברך, ובוזה נתברכו ישראל אם בחקתי תלכו, אז גם חקות שמים וארץ ילכו במישור, כי כל דרכי הטבע, לפי מה שסדרה אותם החכמה האלקית, מכוונות ומוגבלות לדרכי התורה והמצוה, ולמען שלא יטעה האדם וישכח בורא ומסדר ומשגיח מהטבע, ויחשוב לרוב הרגלו כי הטבע היא בעצמה, להפרידה מיוצרה, לכן יש נסיים, אבל אינם תכליתיים, והנסיים הוא רק להעיר לבות בני אדם על מפעלות הבורא ב"ה בהטבע, כי היא ידו והשגחתו הטהורה. **ולכן האומר הלל הגדול בכל יום (שבת קיח): שמורה שראוי להודות רק על הנך פעולות שעל דרך נס, אבל מפעלות הטבע אין צריכים להיוצר אחרי שבראן ה"ז מחרף ומגדף, אבל כל האומר תהלה לדוד בכל יום (ברכות ד), שזה מדבר על מפעלות סדור הטבעי, אשר בכל יום, כמבואר, מובטח שהוא בן העולם הבא.**

והנה על דרך נס בלתי סדור הטבעי אינו מן הפלא. כמו מן וכיו"ב, אבל הענין הנפלא בהטבע הוא ההזנה התמידית, שזה קיום הנמצאים והרכבת הנפרדים, ובדרך טבעי כל יום קבוע הזנה לאלפי אלפים בלי מספר נמצאים, מזון, אשר כל אחד יזון מן הטבע, הוא פועל מורה על חכמה ושלמות וכבוד השי"ת למבין, יותר ממה שמורה הנסיים, ולכן אמרו (ברכות ד): משום דאיתא באלפא ביתא, שענין אלפא ביתא מורה על סדור טבעי, שאינו מדלג, רק שהולך מאלף עד תי"ו. ולכן בברכת המאורות בחול ושבת סדרו באלפי ביתא. והוא כמו סדור הטבע, שמתנהג בלא מרוצה, רק שהולכין הסבות קשורות והעלולים מסודרים, ובאופן הסידור הטבעי אם נותן מזון להנמצאים אז הוא ענין פלא.

And I will give your rain in its time – On Shabbos night...this teaches us how much transgressions impact on our lives, as it says (Yirmiyahu 5:25) Your sins have kept you away from good...The miraculous interaction is not *tachlitit* (ie intended to be permanent aspect of the relationship), because Hashem created the world such that it would operate within nature, as a vehicle which can accomplish of all that Hashem wishes to achieve. It can bring endless *beracha*, but only if man recognizes that there is Divine Providence on every detail (of existence) and that nature is just a series of consecutive miracles, to which the human eye becomes accustomed. When a person goes straight in the path of Hashem, he can also obtain *beracha* naturally. This is what the verse means when, speaking to the Jewish people, it says, "If you follow my statutes, then the (natural) principles of heaven and earth will also proceed normatively. All of nature, in accordance with what the Divine Wisdom has arranged, is directed and limited by the ways of the Torah and Mitzvos. However, so a person should not err and forget the Creator - the organizer and supervisor of nature - thinking (because he observes the world on a daily basis) that nature is independent of its Creator -----there are overt miracles. But they are not meant to be a permanent aspect of the relationship. The goal of miracles is to **point peoples' attention to the Hand of the Creator, may He be Blessed, in nature....Therefore, one who says the Great Hallel daily, who implies that**

God only deserves credit for His open miracles – but that nature is independent of the Creator once He has created it – is viewed as blaspheming and cursing God. One who recites Tehilah L'David (Ashrei) daily, which discusses the natural order, on a daily basis...is promised to receive the World to Come.

Overt miracles are not so surprising, like the manna etc, but the ongoing provision of sustenance to all life...this indicates the wisdom and perfection of Hashem, may He be Blessed, to those who understand – more than miracles. Therefore, the sages said that the recitation of Ashrei is central – because it follows the Hebrew Alphabet – a symbol of the natural order, from Aleph to Taph....

**6c) This all seems to be quite consistent with the Modim
– from the siddur**

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָהּ הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מִגֵּן
יְשַׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְסִיךְ שְׂבִכְל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבִכְל יוֹם.
עֲרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים:

Thanks from us to You, for You are Adonai our God and the God of our ancestors forever and ever;

the Rock of our lives, the Shield of our salvation through every generation.

We will give thanks to You and declare Your praise --

for our lives which are committed into Your hand,

and for our souls which are in Your charge,

and for Your miracles, which are every day with us,

and for Your wonders and Your goodnesses, which are with us at all times, evening and morning and noon.

Source #7) Rav Joseph B. Soloveitchik

Our Sages felt that since Hashem imparted laws into nature, His resorting to any supernatural events for the benefit of someone is to be viewed **as a deficiency on the part of the recipients. The will of Hashem is that the routine of nature should never be broken.** If Hashem must resort to supernatural miracles to save man, it is the fault of man, **for he has sunk to such a depth that he no longer can be saved by natural means.** Chazal explain the verse **Vayarad Lhatzilo** as a Yeridah, degradation, so to speak, for Hashem because He didn't save them without breaking the laws of nature. The Midrash compares the act of Hashem going down to Egypt, so to speak, and rescuing the Jews through miracles to a Kohen whose Terumah was placed in a cemetery and the only way for the Kohen to retrieve it is to defile himself by entering the cemetery.